

Byla C-407/22

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2022 m. birželio 20 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Conseil d'État (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. birželio 14 d.

Kasatorius:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Kita kasacinio proceso šalis:

Manitou BF SA

CONSEIL D'ÉTAT <...>
(Valstybės Taryba)

<...>

<...>

<...> <...>

<...>

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
prieš SA *Manitou BF*

Conseil d'État <...>

<...> (Ginčų nagrinėjimo skyrius, 8-oji ir 3-oji sujungtos kolegijos)

<...>

2019 m. vasario 1 d. posėdis

2022 m. birželio 14 d. sprendimas

Atsižvelgdama į šį procesą:

Akcinė bendrovė (AB) *Manitou BF* paprašė *Tribunal administratif de Nantes* (Nanto administracinis teismas) priimti sprendimą dėl pradinių pelno mokesčio, kuriuo ji buvo apmokestinta už 2011 m. pasibaigusius finansinius metus, įmokų dalies, kuri atitinka išlaidų ir sąnaudų, susijusių su pajamomis iš kapitalo dalių, gautomis iš kitose nei Prancūzija Europos Sąjungos valstybėse narėse įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, pakartotiną įtraukimą į jos mokestinį rezultatą, grąžinimo.

2017 m. rugsėjo 26 d. <...> nutartimi *Tribunal administratif de Nantes* pirmininkas perdavė <...> bendrovės *Manitou BF* prašymą *Tribunal administratif de Montreuil* (Montrėjaus administracinis teismas); šis atmetė jį 2018 m. liepos 16 d. Sprendimu Nr. 1708681.

2021 m. gegužės 27 d. Sprendime Nr. 18VE02710 *Cour administrative d'appel de Versailles* (Versalio administracinis apeliacinis teismas) panaikino tą sprendimą ir patenkino bendrovės *Manitou BF* prašymą.

Kasaciniame skunde ir dublike, kurie *Conseil d'État* ginčų skyriaus kanceliarijoje užregistruoti 2021 m. birželio 30 d. ir 2022 m. kovo 31 d., ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministras prašo *Conseil d'État* panaikinti šį sprendimą.

Jis teigia, kad *Cour administrative d'appel de Versailles* padarė teisės klaidą ir neteisingai kvalifikavo bylos faktines aplinkybes, kai nusprendė, jog tai, kad patronuojančioji bendrovė pasirinko arba nepasirinko sudaryti bendrai apmokestinamą grupę su savo patronuojamosiomis bendrovėmis Prancūzijoje, neturi jokios įtakos jos prašymo grąžinti pelno mokesčio dalį, kuri atitinka išlaidų ir sąnaudų, susijusių su pajamomis iš kapitalo dalių, gautomis iš kitose nei Prancūzija Europos Sąjungos valstybėse narėse įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, pakartotiną įtraukimą į jos mokestinį rezultatą, motyvuojant tuo, kad dėl *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas) 223 B straipsnio nuostatų pažeidžiama įsisteigimo laisvė, pagrįstumui.

2022 m. kovo 28 d. užregistruotame atsiliepime į kasacinį skundą bendrovė *Manitou BF* prašo atmesti kasacinį skundą <...>. Ji teigia, kad ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministro pateikti argumentai yra nepagrįsti.

<...>

Atsižvelgdama į:

- Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo;
- *Code général des impôts* ir *Livre des procédures fiscales* (Mokestinių procedūrų vadovas);

– 2015 m. rugsėjo 2 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą *Groupe Steria SCA* (C-386/14);

– *Code de justice administrative* (Administracinių bylų teisenos kodeksas);

<...> Atsižvelgdama į tai, kad:

- 1 Iš bylą nagrinėjantiems teisėjams pateiktos bylos medžiagos matyti, kad 2011 m. bendrovė *Manitou BF* gavo dividendų iš kitose nei Prancūzija Europos Sąjungos valstybėse narėse įsteigtų patronuojamųjų bendrovių. Ji taikė jiems *Code général des impôts* 145 ir 216 straipsniuose numatyta tvarką, skirtą patronuojančiosioms bendrovėms. Vadovaudamasi 216 straipsnio I dalimi, ji atėmė šių dividendų sumą iš savo grynojo pelno, išskyrus 5 % visos jų sumos sudarančią išlaidų ir sąnaudų dalį. 2014 m. gruodžio 24 d. pateiktame administraciniame skunde ji paprašė gražinti pelno mokesčio įmokų dalį, kurią turėjo sumokėti už 2011 m. pasibaigusius finansinius metus ir atitinkančią išlaidų ir sąnaudų dalies pakartotinį įtraukimą, motyvuodama tuo, kad toks pakartotinis įtraukimas buvo atliktas remiantis teisės aktų nuostatomis, dėl kurių pažeidžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnio saugoma įsisteigimo laisvė. Po to, kai administracinis skundas buvo atmestas, ji iškėlė bylą *Tribunal administratif de Nantes*, o šis perdavė nagrinėti jos prašymą *Tribunal administratif de Montreuil*, kuris 2017 m. rugsėjo 26 d. sprendimu jos prašymą atmetė. Ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministras kasacine tvarka apskundė 2021 m. gegužės 27 d. sprendimą, kuriame *Cour administrative d'appel de Versailles*, gavęs bendrovės *Manitou BF* apeliacinį skundą, panaikino *Tribunal administratif de Montreuil* sprendimą ir pritarė reikalaujamų sumų gražinimui bendrovei.
- 2 Pagrindinei bylai taikytinos redakcijos *Code général des impôts* 216 straipsnio I dalyje nustatyta, kad patronuojančioji bendrovė iš savo bendro grynojo pelno gali atskaityti per finansinius metus gautas grynąsias pajamas iš kapitalo dalių, suteikiančias teisę taikyti patronuojančiosioms bendrovėms skirtą tvarką, prieš tai atskaičius išlaidų ir sąnaudų dalį, kuri yra vienodai nustatoma ir sudaro 5 % visų iš kapitalo dalių gautų pajamų, įskaitant mokesčių kreditą. Tuo metu galiojusios redakcijos to paties kodekso 223 A straipsnyje dėl grupės apmokestinimo tvarkos taikymo sąlygų buvo numatyta: „Bendrovė gali būti vienintelė apmokestinama pelno mokesčiu už visą grupės, kurią sudaro ji pati ir bendrovių, kurių bent 95 % akcijų ji nepertraukiamai finansiniais metais turi tiesiogiai arba netiesiogiai per grupės bendrovės ar nuolatinės buveinės, gautą pelną <...> / Grupės narės gali būti tik bendrovės, kurios yra davusios savo sutikimą ir kurių pelnas apmokestinamas bendrovių pelno mokesčiu pagal bendrąsias mokesčių teisės nuostatas arba 214 straipsnyje numatyta tvarka. <...>“. Taikytinos redakcijos 223 B straipsnyje, kuriame apibrėžiama grupės apmokestinimo tvarka, numatyta: „Bendrą pelną (nuostolį) apskaičiuoja patronuojančioji bendrovė, matematiškai sudėdama kiekvienos grupės bendrovės rezultatus, apskaičiuojamus pagal bendrąsias mokesčių teisės nuostatas arba 214 straipsnyje nustatyta tvarka. / Bendras pelnas (nuostolis) sumažinamas sąnaudų ir išlaidų dalimi, susijusia su pajamomis iš kapitalo dalių, kurias grupės bendrovė gavo iš bendrovės, kuri yra

grupės narė ilgiau nei vienerius finansinius metus, ir pajamomis iš kapitalo dalių, kurias grupės bendrovė gavo iš tarpinės bendrovės, dėl kurių patronuojančioji bendrovė pateikia įrodymų, kad jų šaltinis yra įmonės, kuri yra grupės narė ilgiau nei vienerius finansinius metus, pervestos pajamos iš kapitalo dalių, ir ši įmonė dar nepagrindė koregavimų, atliktų taikant šią arba trečią pastraipą. <...>“.

- 3 Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnyje įtvirtinta: „*Vadovaujantis toliau išdėstytomis nuostatomis vienos valstybės narės nacionalinių subjektų įsisteigimo laisvės kitos valstybės narės teritorijoje apribojimai uždraudžiami. Draudžiami ir apribojimai vienos valstybės narės nacionaliniams subjektams, įsisteigusiems kitos valstybės narės teritorijoje, steigti atstovybes, padalinius ar dukterines [patronuojamąsias] bendroves <...>“.*
- 4 2015 m. rugsėjo 2 d. Sprendime *Groupe Steria SCA* (C-386/14) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai dėl įmonių grupės apmokestinimo, pagal kuriuos konsoliduojanti patronuojančioji bendrovė turi galimybę neutralizuoti sąnaudų ir išlaidų dalies, kurią sudaro 5 % grynosios dividendų sumos, gautos iš bendrai apmokestinamos grupės bendrovių rezidenčių, pakartotinį įtraukimą, nors pagal minėtus teisės aktus toks neutralizavimas patronuojančiajai bendrovei neleidžiamas, jeigu tai yra dividendai, kuriuos jai paskirsto jos patronuojamosios bendrovės, įsteigtos kitoje valstybėje narėje, tačiau jeigu jos būtų rezidentės, joms objektyviai galėtų būti pasirinktinai taikoma grupės apmokestinimo sistema.
- 5 Ministras tvirtina, kad *Cour administrative d’appel* padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog bendrovė *Manitou BF*, grįsdama savo prašymą sumažinti jai už 2011 finansinius metus apskaičiuoto pelno mokesčio sumą, galėjo pagrįstai remtis tuo, kad dėl *Code général des impôts* 223 B straipsnio pažeidžiama įsisteigimo laisvė, nes jame nėra numatyta patronuojančios bendrovės galimybė neutralizuoti sąnaudų ir išlaidų dalį, pakartotinai įtrauktą dėl pajamų iš kapitalo dalių, gautų iš kitoje nei Prancūzija Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, atitinkančių grupės apmokestinimo tvarkos taikymo kriterijus, ir atmetė kaip nereikšmingą šiuo klausimu aplinkybę, kad ši patronuojančioji bendrovė nesudarė bendrai apmokestinamos grupės, nors ir turėjo reikalavimus atitinkančių patronuojamųjų bendrovių Prancūzijoje.
- 6 Didelių sunkumų aiškinant Sąjungos teisę kyla dėl klausimo, ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį draudžiami valstybės narės teisės aktai dėl grupės apmokestinimo tvarkos, pagal kuriuos konsoliduojanti patronuojančioji bendrovė turi galimybę neutralizuoti išlaidų ir sąnaudų dalies pakartotinį įtraukimą dėl dividendų, kuriuos ji gavo iš bendrai apmokestinamos grupės bendrovių rezidenčių, o siekiant atsižvelgti į 4 punkte nurodytą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą, ir dėl dividendų, gautų iš kitoje valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, kurioms, jeigu jos būtų rezidentės, objektyviai galėtų būti pasirinktinai taikoma grupės apmokestinimo tvarka, ir pagal kuriuos vis dėlto neleidžiama taikyti tokio neutralizavimo patronuojančiajai bendrovei

rezidentei, kuri, nors ir turėjo bendrai apmokestinamos grupės sudarymą pateisinančių kapitalo ryšių su kitais subjektais rezidentais, nepasirinko priklausyti tokiai grupei tiek dėl dividendų, kuriuos jai paskirsto patronuojamosios bendrovės rezidentės, tiek dėl dividendų, gautų iš kitose valstybėse narėse įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, atitinkančių kitus nei rezidavimo vietos tinkamumo kriterijus.

- 7 Todėl taikant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnio pirmą pastraipą reikia pateikti šį klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui ir, kol jis priims sprendimą, sustabdyti ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministro pateikto kasacinio skundo nagrinėjimą.

NUSPRENDŽIA:

1 straipsnis. Sustabdyti ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministro kasacinio skundo nagrinėjimą, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl klausimo, ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį draudžiami valstybės narės teisės aktai dėl grupės apmokestinimo tvarkos, pagal kuriuos konsoliduojanti patronuojančioji bendrovė turi galimybę neutralizuoti išlaidų ir sąnaudų dalies, pakartotinį įtraukimą dėl dividendų, kuriuos ji gavo iš bendrai apmokestinamos grupės bendrovių rezidenčių, o siekiant atsižvelgti į 2015 m. rugsėjo 2 d. Sprendimą *Groupe Steria SCA* (C-386/14), ir dėl dividendų, gautų iš kitoje valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, kurioms, jeigu jos būtų rezidentės, objektyviai galėtų būti pasirinktinai taikoma grupės apmokestinimo tvarka, ir pagal kuriuos vis dėlto neleidžiama taikyti tokio neutralizavimo patronuojančiajai bendrovei rezidentei, kuri, nors ir turi bendrai apmokestinamos grupės sudarymą pateisinančių kapitalo ryšių su kitais subjektais rezidentais, nepasirinko priklausyti tokiai grupei tiek dėl dividendų, kuriuos jai paskirsto patronuojamosios bendrovės rezidentės, tiek dėl dividendų, gautų iš kitose valstybėse narėse įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, atitinkančių kitus nei rezidavimo vietos tinkamumo kriterijus.

<...> Priimtas 2022 m. birželio 14 d.

<...>